

PRZEGLĄD RADJOTECHNICZNY

ORGAN STOWARZYSZENIA RADJOTECHNIKÓW POLSKICH

pod naczelnym kierunkiem prof. M. POŻARYSKIEGO.

Rok VI.

15 Maja 1928 r.

Zeszyt 11

Redaktor por. St. JASIŃSKI.

Warszawa

Marszałkowska 33 m. 11, tel. 140-45.

R E F E R A T

wyłoszony przez Wiceprezesa Stowarzyszenia Radjotechników Polskich majora S. G. inż. K. Jackowskiego na Walnem Zgromadzeniu w dniu 28.IV. 1928 roku.

Stowarzyszenie Radjotechników Polskich ma w obecnej chwili poza sobą przeszło już 6½-letni okres pracy i nie od rzeczy będzie zastanowić się w dniu dzisiejszym nad ogólnym bilansem działalności naszej Instytucji, nad celowością dotychczasowych form organizacyjnych, według których postępował rozwój naszego Stowarzyszenia, w celu postawienia w końcu pewnych wniosków, dających do polepszenia obecnego stanu rzeczy.

Stowarzyszenie nasze powstało prawie natychmiast po zakończeniu wojny i było w chwili narodzin wyrazem woli grona polskich radioinżynierów i radjotechników wywalczenia w najkrótszym czasie możliwie najlepszych warunków dla rozwoju rodzimej radjotechniki we wszystkich jej kierunkach i zastosowaniach. Opierając się częściowo na obcych wzorach, częściowo na szczerem przeświadczeniu, że zdobycie i na naszym terenie ustaw liberalnych w stosunku do radja nie będzie rzeczą łatwą i nie odbędzie się nieraz bez potrzeby stosowania ostrych wystąpień szczególnie w pierwszych latach budowy Państwa, polscy radjotechnicy doszli do przekonania, że nakreślone cele nie dadzą się dostatecznie szybko osiągnąć przez włączenie maksymalnego programu do jednego z wówczas egzystujących Stowarzyszeń Technicznych względnie Elektrotechnicznych. Nasze hasła mogły się podobnie wydawać szerszemu ogółowi zbyt śmiało i nie pozbawionymi nawet pewnej dozy fanatyzmu i powiedzmy śmiało, panowała wówczas zbyt znaczna różnica w ideologii członków poszczególnych stowarzyszeń w sprawie doceniania nowej dziedziny elektrotechniki, jaką była i jest dziedzina radjo.

W wyniku tych przesłanek został opracowany statut niezależnego Stowarzyszenia, zatwierdzony poraz pierwszy w roku 1922, a następnie z częściowymi zmianami poraz drugi w roku 1923.

Statut ten zbyttnio nie różnił się co do treści i układu od innych statutów ogólnopolskich Stowarzyszeń, myśmy jednak poszli po linii całkowitej centralizacji władz z siedzibą w Warszawie, bez tworzenia oddzielnego koła warszawskiego, ale z dopuszczeniem tworzenia kół prowincjonalnych.

Przechodząc do oceny osiągniętych rezultatów stwierdzam, że w bilansie naszej dotychczasowej działalności mamy zdobycze rzeczywiście cenne i faktem jest, że dotychczas nie było prawie zagadnienia ogólnopolskiego w zakresie radja, w rozwiązaniu którego nie przyjmowaliby

czynnego udziału nasi członkowie. Przytoczę między innymi przedewszystkiem przeróżne pionierskie prace naszych członków w zakresie propagandy radja wśród najszerzych warstw społeczeństwa, pracy prowadzonej zawsze pod egidą Stowarzyszenia Radjotechników i to w okresie, kiedy ta dziedzina była okryta całkowitą tajemniczością. Poza to przypomnę prace w zakresie budowy ustawodawstwa radjowego na terenie Sejmowej Komisji Komunikacyjnej, w zakresie propagandy przemysłu krajowego, szkolnictwa wyższego i zawodowego; prace przy ustaleniu zasad organizacji polskiej radiofonji, które się przejawiały w postaci enucjacji i oddzielnych publikacji, prace w zakresie piśmiennictwa periodycznego („Przeгляд Radjotechniczny”) i wydawnictw naukowych. Braliśmy również udział przy organizowaniu najpoważniejszych Klubów np. inż. Machcwicza a poza to w organizowaniu pamiętnej Krajowej Wystawy Radjowej, nasi przedstawiciele czynnie występowali na terenie Polskiego Komitetu Elektrotechnicznego, Centralnego Komitetu Polskich Zrzeszeń Radjowych, a ostatnio członkowie Stowarzyszenia Radjotechników, przyjmują bardzo czynny udział przy organizowaniu Badawczego Instytutu Radjotechnicznego. Niezależnie od pracy na szerszym terenie — Stowarzyszenie prowadziło akcję wewnętrzną w zakresie pogłębienia wiedzy wśród członków, w drodze organizowania odczytów i wieczorów dyskusyjnych, których mamy już za sobą przeszło 130.

Przejdę teraz do zagadnienia bardziej aktualnego, które pragnąłbym wysunąć dziś na czoło innych spraw, a mianowicie omówić nasz dotychczasowy stosunek do Stowarzyszeń pokrewnych i wykreślić drogę, po której winniśmy nadal iść, aby wzmocnić się jeszcze więcej na siłach i coraz lepiej wypełniać swe zadania w stosunku do całości zagadnień, którym się poświęcamy.

Zacznę od tego, że idee, dążeniem do zbliżenia się do Stowarzyszeń pokrewnych nie były nam nigdy obce. Należy jednak przyznać się, że sprawy te szły dotychczas na terenie Walnych Zgromadzeń i Zarządów — naogół dość opornie, jednakże trudno dopatrywać się w tem jedynie naszej winy, albowiem przyczyny tego stanu rzeczy miały głębsze podłoże. Zgódźmy się z jednym, że jeszcze bardzo niedawno, prawie do ostatnich dni, większość naszych Stowarzyszeń nie dużo się różniła od siebie w zakresie sprawności organizacji wewnętrznej. Instytucje te przeważnie szły siłą nabytego rozpędu, ogół członków pozostawał

naogół mniej lub więcej bierny, starając się zrzucić wszystko na barki swych „wybrańców”. Do Zarządów wchodziłi ludzie dobrej woli, którzy znów w większej części zużywali czas poświęcony dla Stowarzyszenia na różne prace o charakterze rzadko kiedy faktycznie twórczym, a przeważnie manipulacyjnym, kancelaryjnym. Istota sprawy często cierpiała z tej racji i tam, gdzie byli potrzebni ludzie o szerszych horyzontach, uznający zasadę i konieczność pracy zbiorowej — tam ich nie starczyło. Prace Zarządów nie pozwalały na szerszy rozmach, dużo energii często się dublowało, skromne pozycje budżetowe szły na bieg jałowy, jednym słowem pracowało się przy zbyt dużych kosztach własnych. Sytuacja ta była wynikiem rozproszenia sił, rozstrzelania myśli przewodnich! Przy takim stanie rzeczy nie pomagało sporadyczne rzucanie słów „połączmy się” — albowiem w rezultacie połączyłyby się poszczególne wartości dobre, ale również i wszystkie „wartości ujemne”.

I tak miałyśmy miesiące i lata w oczekiwaniu na jakiś „czyn” konkretny, płodny sam w sobie, wyczuwaliśmy wszyscy dobrze, skąd winien przyjść ten szczerzy podmuch w sensie zerwania ze złem dotychczasowym i stworzenia zupełnie nowych form organizacyjnych.

Z radością mogę dziś zakomunikować Sz. Kolegom, że nasza starsza siostrzyca „Stowarzyszenie Elektrotechników” weszło właśnie na drogę gruntownego ulepszenia swej dotychczasowej wewnętrznej organizacji w myśl zrzuconego parę miesięcy temu na Walnym Zgromadzeniu Stow. Elektr. hasła potrzeby wypłynięcia za wszelką cenę na szersze wody, aby nadrobić to co dotychczas pozostawało w częściowem zaniedbaniu.

Obecnie obserwujemy bardzo szybką realizację tych haseł i ustalenie nowych form organizacyjnych, które zrywają odważnie z szablonowymi dotychczasowymi. Między innymi, projekt nowego statutu przewiduje powołanie do życia:

a) sztabu, w postaci płatnego Generalnego sekretarza Stowarzyszenia, którego zadaniem będzie bezpośrednie kierowanie Stow., czuwanie nad ciągłością i planowością prac, utrzymywanie ciągłej łączności między stolicą a Kołami prowincjonalnymi i t. p.;

b) w poczet członków będą przyjmowani „członkowie zbiorowi” (np. oddzielne elektrownie i t. p., na skutek czego winny poważnie wzrosnąć fundusze Stowarzyszenia nieodzowne choćby na opłacenie „Sztabu” (patrz pkt. „a”);

c) jest projektowana fuzja z bardzo zasłużoną i twórczą instytucją, a mianowicie z „Polskim Komitetem Elektrotechnicznym”;

d) Komitet wysokich napięć ma również stać się integralną częścią Stowarzyszenia Elektrotechników;

e) dla pielęgnowania pewnych działów elektrotechniki jest przewidywane tworzenie oddzielnych Sekcji, które się będą rządzić własnym regulaminem, wybierać własne zarządy, sekcje będą miały prawo tworzyć swe oddziały na prowincji;

f) powyższe Sekcje będą również miały pra-

wo posiadać własne aktywa oddzielnie uwidoczniane w ogólnym bilansie Stowarzyszenia;

g) kontakt z kołami prowincjonalnymi będzie się odbywać w drodze urzędzenia zjazdów poza Warszawą. Pozatem projekt zawiera wiele innych bardzo ciekawych i zdrowych pomysłów.

Musimy się zgodzić, że te pomysły zmieniają gruntownie ogólną sytuację — to już nie są słowa, i puste dźwięki; musimy się zgodzić z tem, że przy takim postawieniu sprawy wszelkie dotychczasowe zastrzeżenia, które usprawiedliwiały nas w kroczeniu oddzielnymi drogami mogą i muszą ustąpić wyższej racji, wyższej myśli organicznej.

Wejście nasze do tej uzdrowionej instytucji w charakterze autonomicznej sekcji będzie aktem wolnej woli, podjętej w imię zdrowego hasła, któremu sami nieraz dawaliśmy wyraz, a mianowicie koncentracji sił intelektualnych i materialnych. Właśnie dzięki temu hasłu dotychczasowe poczynania nasze w zakresie tworzenia „Badawczego Instytutu Radjotechnicznego” są stopniowo uwieńczane dobrymi skutkami, czego wyraz znajdujemy w ostatnich debatach Komisji budżetowej Sejmu, która uznała słusność wszystkich naszych motywów i wstawiła do budżetu Państwa 200.000 złotych na prace badawcze w dziedzinie radjotechniki. Reasumując powyższe wywody proszę kolegów w imieniu Zarządu Stowarzyszenia Radjotechników o przyjęcie dziś następującej rezolucji:

I. „Walne zgromadzenie członków Stowarzyszenia Radjotechników Polskich po wysłuchaniu referatu o dotychczasowej działalności Stowarzyszenia Radjotechników i o pracach reorganizacyjnych, które mają obecnie miejsce w łonie Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich całkowicie aprobuje wniosek swego Zarządu o wejściu w skład nowej organizacji w charakterze Sekcji autonomicznej”.

II. „Omówienie szczegółów połączenia powierza się Zarządowi z tem, że:

a) sekcja winna nosić nazwę „Sekcji Radjoinżynierów i Radjotechników Polskich”.

b) Przewodniczący (prezes sekcji) będzie brał zawsze udział w posiedzeniach Głównego Zarządu, gdy będą decydowane sprawy, tyżące się radjotechniki i to z głosem decydującym.

c) Oddziały prowincjonalne sekcji mogą stanowić autonomiczne części składowe miejscowych Kół Stowarzyszenia Elektrotechników albo wprost podlegać zarządowi sekcji przy centrali.

d) Upoważnia się pozatem Zarząd do wystawiania przy pertraktacjach jeszcze innych dezyderatów, które uzna za wskazane.

e) Termin skutecznienia wcielenia — natychmiast po zatwierdzeniu nowego statutu Stowarzyszenia Elektrotechnika.

III. „Pożądaniem by było, aby przy ustalaniu nazwy nowego Stowarzyszenia był dany wyraz, że nowe Stowarzyszenie obejmuje przedstawicieli nietylko prądów silnych”.

Przypisek Redakcji: za wyjątkiem p. „a”, wniosku II (o nazwie sekcji) wszystkie pozostałe wnioski przeszły jednogłośnie. Sprawa nazwy sekcji pozostaje otwartą i będzie uzależniona od zasad, które będą przyjęte dla nazwy całego Stowarzyszenia Elektrotechników i oddzielnych sek-

cyj. Należy przyznać, że powzięte uchwały stanowią doniosły punkt zwrotny w życiu Stowarzyszenia Radjotechników Polskich.

Komunikaty.

PROTOKÓŁ

z dorocznego Walnego Zebrania Stowarzyszenia Radjotechników Polskich, odbytego dnia 28 kwietnia 1928 r. w lokalu Państwowych Kursów Radjotechnicznych w Warszawie.

Po zagajeniu Zebrania przez Wiceprezesa mjr. Szt. Gen. inż. K. Jackowskiego dokonano wyboru przewodniczącego. Przez aklamację został wybrany kmdr. inż. B. Müller, sekretarzem Zebrania wybrano kpt. St. Noworolskiego.

Przyjęty porządek obrad: 1) odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania, 2) sprawozdanie Zarządu i delegatów, 3) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, 4) projekty dążące do zmiany obecnej organizacji i Stowarzyszenia, 5) wybory nowego Zarządu, 6) wolne wnioski.

P. 1. Po przyjęciu protokołu z ostatniego Walnego Zebrania z dnia 7 maja 1927 r., wydrukowanego w Przeglądzie Radjotechnicznym, zebrani wysłuchali następujących sprawozdań:

P. 2. A) Wiceprezes (mjr. K. Jackowski) zaznacza w swem ogólnem sprawozdaniu za rok ubiegły: a) o zrealizowaniu uchwały odnośnie bezpłatnego rozsyłania członkom i kołom Przeglądu Radjotechnicznego, b) o opracowaniu i ogłoszeniu drukiem regulaminu dla członków Zarządu, c) współpracy nad urzeczywistnieniem myśli o Instytucie Radjotechnicznym, d) o ogólnej działalności sekretariatu (wysłano ogółem 116 pism). B) Skarbnik (inż. W. Scazighino) referuje bilans za rok 1927-28 i preliminarz budżetowy na r. 1928-29 (patrz. załącznik Nr. 1 A i B). Mówca daje szkic porównawczy poszczególnych pozycji. Wyjaśnia, że ilość członków wynosiła w roku sprawozdawczym 62. C) Redaktor Przeglądu Radjotechnicznego (mjr. inż. K. Krulisz) podkreśla, że w roku sprawozdawczym ukazało się 11 numerów podwójnych i 2 pojedyncze. Ukazały się artykuły nowych współpracowników, jak prof. dr. Jeżewski, inż. Kadenacy i prof. dr. Malarski. Obecnie redakcja posiada materiał zapasowy na kilka numerów. Treść utrzymała się na dotychczasowym poziomie. Bardzo byłoby pożądane zachęcenie kolegów radjotechników do intensywniejszej pracy. Od Nowego Roku Przegląd Radjotechniczny wychodzi w formie znormalizowanym, na papierze ilustracyjnym. D) Referent Odczytowy (prof. D. Sokolcow) podaje, że w ubiegłym roku sprawozdawczym odbyło się 12 posiedzeń odczytowych, na których były wygłoszone przez 9-ciu kolegów, członków S. R. P. odczyty na różne aktualne tematy z dziedziny tak teorii, jak praktyki radjotechnicznej. Chociaż w posiedzeniach odczytowych brała udział stosunkowo niewielka ilość kolegów, od 15 do 20, obecni brali bardzo czynny udział w dyskusjach, które wywiązywały się po każdym odczycie, wykazujące w ten sposób żywe zainteresowanie sprawami radjotechnicznymi w ich naukowej interpretacji. Wykaz odczytów (patrz załącznik Nr. 2).

Odczyty p. prof. D. Sokolcowa o lampach na prąd zmienny, oraz p. inż. mjr. K. Jackowskiego o materiałach izolacyjnych na wystawie berlińskiej, były powtórzone przez pp. prelegentów — pierwszy na zorganizowanym przez Klub Radioamatorów imienia inż. Machcewicza wspólnem posiedzeniu wszystkich klubów radioamatorskich Warszawy, — drugi w Stowarzyszeniu Elektrotechników Polskich. Oprócz powyższych odczytów na zaproszenie Polskiego Radja został zorganizowany cykl

odczytów o charakterze naukowo popularnym, które są od marca wygłaszane przed mikrofonem Polskiego Radjo. Cały program tych odczytów obejmuje 34 odczyty. Odczyty zostały zapoczątkowane przez odczyt inauguracyjny p. inż. mjr. Jackowskiego na temat „Doświadczalny Instytut Radjotechniczny” w dniu 9 marca r. b. Do chwili obecnej zostały zatem wygłoszone odczyty pp. prof. D. Sokolcowa, prof. M. Pożaryskiego i p. inż. kpt. Ziemińskiego. Reszta odczytów będzie wygłaszana w odstępach czasu narazie dwutygodniowych, poczynając zaś od lipca, prawdopodobnie w odstępach jednodniowych. Jednym z zadań tych odczytów jest zapoznanie szerokich warstw społeczeństwa polskiego z mającym powstać Badawczym Instytutem Radjotechnicznym, jego celami oraz znaczeniem tak państwowem jak społecznem i w ten sposób zachęcić nasze społeczeństwo do wzięcia więcej czynnego udziału w jego organizowaniu. E) Bibliotekarz (kpt. dr. K. Politowski) stwierdza, że biblioteka posiada większą ilość książek broszur i czasopism, ale członkowie mało korzystają z biblioteki. Przegląd Radjotechniczny wysłał się do redakcji czasopism zagranicznych, do tej pory jednak wzajemnie nic nie otrzymano. Bibliotekę udostępniono członkom Radjoklubu im. Machcewicza. F) Delegat do P. K. E. (inż. K. Krulisz). Skład Komisji radjotechnicznej P. K. E. jest następujący: przewodniczący mjr. inż. K. Krulisz, członkowie: radca ministerjalny J. Duchowski (na miejsce inż. Dobrskiego), por. St. Jasiński, inż. W. Scazighino, P. K. E. ostatecznie zatwierdził w roku bieżącym opracowane przez komisję normy na lampy odbiorcze i na wtyczki, oraz przepisy na dołączanie odbiorników do sieci prądu silnego. W toku zatwierdzenia są przepisy na dołączanie się do sieci telefonicznych. Komisja przepracowała powtórnie symbole radjotechniczne dla Międzynarodowej Komisji Elektr. w myśl wskazówek Zjazdu M. K. E. w Bellagio, oraz opracowała szczegółowy kwestjonariusz w sprawie normalizacji lamp dwu- i kilkoelektrodowych odbiorczych i nadawczych. W opracowaniu są przepisy na anteny odbiorcze oraz warunki techniczne na lampy odbiorcze. G) Delegat do Spółki Wydawniczej „Przegląd Elektrotechniczny” (mjr. Szt. Gen. K. Jackowski) podkreśla stały rozwój i wzmocnienie wydawnictwa, powiększenie ilości stron i wpływu ogłoszeń, oraz zwiększenie honorarjów autorskich. H) Delegaci do Centralnego Komitetu Polskich Zrzeszeń Radjotechnicznych (inż. B. Zieleniewski, mjr. K. Jackowski, dyr. R. Rudniewski). Komunikuje, że Zrzeszenie pracowało nad realizacją Badawczego Instytutu Radjotechnicznego, współdziałało przy organizowaniu loterii fantowej na rzecz Instytutu Radjowego, imprezy, urządzonej przez Zrzeszenie Przedsiębiorstw Radjotechnicznych w Polsce. I) Sprawozdanie Kół prowincjonalnych: Koło Poznańskie nie nadesłało sprawozdania. Koło Wileńskie utraciło w roku ubiegłym swego prezesa ś. p. inż. M. Ciemnołńskiego. Pamięć zmarłego obecni uczcili przez powstanie. Dalsze sprawozdanie patrz załącznik Nr. 3. Koło Lwowskie sprawozdanie szczegółowe patrz załącznik Nr. 4. Koło Toruńskie patrz załącznik Nr. 5.

P. 3. Po wysłuchaniu sprawozdania Zarządu i odczytaniu protokołu Komisji Rewizyjnej, której członkowie stwierdzili dokładność prowadzenia ksiąg kasowych, zebrani po przeprowadzeniu krótkiej dyskusji, zapoczątkowanej przez prof. Zagórskiego (sprawa skierowania poczty pod adresem poprzedniego sekretarza) uchwalili, w myśl wniosku Komisji Rewizyjnej absolutorjum dla ustępującego Zarządu.

P. 4. Projekty dążące do zmiany obecnej organizacji Stowarzyszenia. Sprawę powyższą referował mjr. inż. K. Jackowski. Dokładna treść przemówienia oraz wnioski są po-

dane jako artykuł czołowy niniejszego numeru. W dyskusji prof. Zagórski przedstawił stosunki na Pomorzu i oświadczył się im. Koła Toruńskiego za pozostawieniem starej nazwy „Stowarzyszenie Radjotechników Polskich”, względnie „Sekcja Radjotechniczna”; wprowadzenie nazwy Stowarzyszenie Radjotechników Polskich nie przyjęłoby się na Pomorzu i równałoby się rozbięciu Koła Toruńskiego, względnie zerwaniu łączności z Warszawą. O ileby taka nazwa przeszła, to byłoby jednak koniecznym, pozostawienia starej nazwy dla Koła Toruńskiego. Inż. Zieleniewski oraz inż. Krułisz aprobują wnioski odnośnie połączenia się ze Stowarzyszeniem Elektrotechników, przemawiali również za pozostawieniem starej nazwy, względnie za wprowadzeniem nazwy Sekcji Radjotechnicznej. W przeprowadzonym głosowaniu jednomyślnie przyjęte zostały następujące wnioski:

I. „Walne Zgromadzenie członków Stowarzyszenia Radjotechników Polskich po wysłuchaniu referatu wiceprezesa Zarządu o dotychczasowej działalności Stowarzyszenia Radjotechników i o pracach reorganizacyjnych, które mają obecnie miejsce w łonie Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich całkowicie aprobuje wniosek swego Zarządu o wejście w skład nowej organizacji w charakterze Sekcji autonomicznej”.

II. „Omówienie szczegółów połączenia powierza się Zarządowi z tem, że a) sekcja winna nosić nazwę, która będzie odpowiadać ogólnej nazwie nowego Stowarzyszenia, pozatem zbrani uważają, że najodpowiedniejszą nazwą dla sekcji będzie „Sekcja Radjotechniczna”, b) Przewodniczący (prezes sekcji) będzie brał zawsze udział w posiedzeniach Głównego Zarządu, gdy będą decydowane sprawy, dotyczące się radjotechniki i to z głosem decydującym. c) Oddziały prowincjonalne sekcji mogą stanowić autonomiczne części składowe miejscowych Kół Stowarzyszeń Elektrotechników, albo wprost podlegać Zarządowi sekcji przy centrali. d) Upo-

ważnia się pozatem Zarząd do wystawiania przy pertraktacjach jeszcze innych dezyderatów, które uzna za wskazane. e) Termin skutecznego wcielenia natychmiast po zatwierdzeniu statutu nowego Stowarzyszenia”.

III. „Pożądaniem byłoby, aby przy ustalaniu nazwy nowego Stowarzyszenia był dany wyraz, że nowe Stowarzyszenie obejmuje przedstawicieli nietylko prądów silnych”.

P. 5. Wybory nowego Zarządu. Skład Zarządu wybranego przez Walne Zebranie jest następujący: prezes prof. M. Pożaryski, członkowie Zarządu: wiceprezes mjr. Szt. Gen. inż. K. Jackowski, sekretarz dyr. R. Rudniewski, skarbnik inż. W. Scazighino, referent odczytowy prof. D. Sokolcow, bibliotekarz kpt. dr. K. Politowski, red. Przgl. Radjotechn. por. S. Jasiński, delegaci do P. K. E. kmr. inż. B. Müller, kpt. inż. A. Krzyczkowski, inż. K. Siennicki. Do Komisji Rewizyjnej weszli: pułk. T. Jawor, inż. B. Zieleniewski, Kpt. K. Wołowski.

P. 6. Wolne wnioski. Na wniosek mjr. K. Jackowskiego Walne Zebranie uchwaliło jednogłośnie następującą rezolucję: „Walne Zebranie Stowarzyszenia Radjotechników Polskich zwraca się z wyrazami głębokiej wdzięczności do pana posła Sochy za jego wniknięcie w potrzeby polskiej radjotechniki i wielce godną akcję na terenie sejmowym w kierunku zapewnienia podstaw finansowych pod rozwój Badawczego Instytutu Radjotechnicznego”. Należy wyjaśnić, że p. poseł Socha w związku z nowo organizowanym Instytutem postawił wniosek o rozszerzenie budżetu M. P. i T. o 200.000 zł. na rzecz badań naukowych w zakresie radjotechniki. Wniosek ten, poparty przez przedstawicieli Rządu (M. P. i T. oraz Skarbu) przeszedł jednogłośnie w drugim czytaniu.

Na tem Walne Zebranie zakończyło swoje obrady.

Przewodniczący (—) Müller kmr. inż.
Sekretarz (—) S. Noworolski kpt.

Bilans za rok 1927/28.

Załącznik 1A.

Przychód	Zł.		gr.		Rozchód	Zł.		gr.	
Saldo kasą na 29. IV. 27	58,92				druki 48+15,10	63,10			
Saldo P. K. O.	795,72	854	64		Sekretariat znaczki poczt. stemple	83,20	146	30	
Składki członków gotówką	315,—	880	00		Roboty kancelaryjne		175	00	
P. K. O. 565.—		66	50		P. K. E. II. 1927 1927 I. 1928		100	100	150
Składki kół		250	00		100		350	00	
Za sprzedany odbiornik i głośnik		64	05		Redaktor Przeglądu Radjotechn.		1.100	00	
Przegląd elektrotechniczny		22	75		Biblioteka; znaczki pocztowe		20	00	
Kupony od pożyczki		600	00		Lokal; światło		17	82	
Dary: Polskie Radio		194	43		Manipulacyjne P. K. O.		2	75	
Odsetki z P. K. O. za rok 1927		400	00		Saldo gotówką na dz. 20. IV. 28 2,65				
Sumy przechodnie: wpłacone przez Przegląd elektrotechniczny					P. K. O. 1. 117,85		1.120	50	
					Sumy przechodnie: wpłacone na r-k Centralnego Komitetu		400	00	
Razem		3.332	37		Razem		3.332	37	

Do dyspozycji Centralnego Komitetu Polskich Zrzeszeń Radjotechnicznych na r-ku P. K. O. 8.190,44 zł.

Preliminarz budżetowy na rok 1928/29.

Załącznik 1B.

Przychód	Zł.		gr.		Rozchód	Zł.		gr.	
Kasa gotówką	2,65				Sekretariat		150	00	
P. K. O. saldo	1.117,85	1.120	50		Roboty kancelaryjne		200	00	
Składki członków		1.000	00		P. K. E. II. 1928 I. 1929		150	150	
Składki kół		100	00		150		300	00	
Dary i subwencje: Polskie Radio		600	00		Redaktor Przegl. Radjotechn.		1.200	00	
Dywidenda Przegl. Elektrotechn.		100	00		Lokal		50	00	
					Książki, czasopisma		300	00	
					Różne		20	50	
					Saldo		700	00	
Razem		2.920	50		Razem		2.920	50	

Dalsze załączniki podane będą w następnym numerze.